

Босна и Херцеговина
 ТРАЈАЊЕ
 Лука
 26-05-2020
 Општина
 Једна
 US-02-13-1-84-18
 02.3

Босна и Херцеговина



Босна и Херцеговина

Суд Босне и Херцеговине
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 3 У 030282 18 У
 Сарајево, 20.5.2020. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Јадранке Брењо као предсједника вијећа, Љиљане Лаловићи и Маиде Бикић као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Станке Ђеклић, у управном спору тужиоца "Дезинсекција" д.о.о. Бијељина, улица Тиршова број 9, којег заступа адвокат Санел Незирић из Сарајева, улица Обала Кулина бана број 6, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-510-8/18 од 16.08.2018. године, тужене: Канцеларије за разматрање жалби, филијала Бања Лука, улица Јована Дучића 23/1, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана, 20.5.2020. године, донио је слjedeћу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рјешењем уважена је као основана тужиочева жалба против одлуке тужене којом је поништена одлука о избору најповољнијег понуђача број: 02-404-133/18 од 12.7.2018. године, у поступку јавне набавке "Општа систематска дератизација на подручју града Бијељина", уговорног органа Град Бијељина и предмет враћен уговорном органу на поновни поступак. Уважен је као основан захтјев за поврат уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 800,00КМ као и захтјев за накнаду трошкова заступања у износу од 280,80КМ, док је у преосталом дијелу у износу од 725,40КМ, захтјев одбијен као неоснован. Наложено је уговорном органу да тужиоцу исплати износ трошкова у висини од 280,80КМ у року од 15 дана од дана доношења рјешења

Против одлуке из става 3(три) којим је одлучено о висини трошкова заступања у управном поступку, тужилац је покренуо управни спор. Тужбом указује да је погрешна одлука туженог да се у конкретном случају трошкови заступања одређују као да се ради о непроцјењивом предмету с обзиром да је конкретна јавна набавка процијењена на 59.829,00КМ. Тужилац сматра да је погрешно позивање тужене на ставове суда БиХ, јер тужена не образлаже ни који је то став, те указује да је поступак јавне набавке ј строго формалан поступак, чија је вриједност процјењива, како је то прописано и у одредби члана 106., 107. и 108. Закона о јавним набавкама БиХ. Сматра да је одлука о додијељеним трошковима требала бити донесена у складу са чланом 18. став 3. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у ФБиХ, имајући у виду да је и тужена донијела одлуку о накнади за покретање жалбеног поступка у износу од 800,00КМ позивом на наведене одредбе, што доводи у питање и тезу да се ради о непроцјењивом предмету. Стога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено рјешење као и закључак и предмет врати на поновни поступак а тужену обавезе на накнаду трошкова управног спора у износу од 842,40КМ.

У одговору на тужбу, тужени је предлажио да се тужба одбије као неоснована, остајући код разлога датих у оспореном акту.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35 Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ", број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из сљедећих разлога:

Из података у спису предмета произилази да је тужена у претходећем управном поступку уважила захтјев за накнаду трошкова заступања, али не у потраживаном износу. Тужилац је у жалби потраживао трошкове у износу од 860,00КМ додатно 17% ПДВ а тужена је, оцијенивши да се у конкретном случају не ради о процјењивом предмету јавне набавке, те поступајући у складу ставом заузетим у пресуди овог суда број: С 1 3 У 023495 16 У, трошкове додијелила примјеном тарифног броја 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у ФБиХ.

По оцјени овог вијећа приговор тужбе није основан.

Према одредбама члана 105. став 2. Закона о управном поступку БиХ ("Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16), када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су тој странци настали учествовањем у поступку. Висина накнаде на име трошкова за заступање прописана је адвокатским тарифама, у конкретном случају

Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник ФБиХ” број: 22/04 и 24/04, у даљем тексту АТ ФБиХ) и према правилном налазу тужене, тужиоцу припада накнада трошкова за заступање која се односи на предмете управног поступка, непроцјењиве вриједности спора. У конкретном се, наиме, ради о захтјеву за поништење одлука донесених према правилима управног поступка, у поступку јавне набавке. Тачан је навод да постоји вриједност понуда у јавној набавци, коначно ова вриједност је један од фактора да додјелу набавке, али ова вриједност не може бити основ за одређивање вриједности спора. Вриједност спора се не може одредити позивом на вриједност појединачних понуда, јер је и у жалбеном поступку, а затим и у тужби захтјев усмјерен ка поништењу акта и одлуке, због њихове евентуалне незаконитости, а нема захтјева који би се односио на утврђење или оспоравање вриједности и висине конкретне понуде у конкретном поступку јавне набавке, због чега се вриједност спора не може ни процијенити. Овакав став заузет је у више предмета овог суда, а потврђен је и од стране управног вијећа Апелационог одјељења овог суда у предмету број: С 13 У 023495 18 У од 27.09.2018.године. Стога је правилна одлука тужене да као основицу за обрачун примијени одредбу члана 18. став 2. и 33. АТ ФБиХ, због чега разлоге тужене у цјелости прихвата и овај суд.

Није основан тужбени приговор да је поступак јавне набавке процјењив, с обзиром да је тужилац уредно позван да уплати накнаду за покретање жалбеног поступка, у односу на износ од 59.829,00КМ, а све у складу са одредбама члана 107. и 108. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ” број: 39/14). Ово из разлога јер се наведене законске одредбе, односе на накнаду за покретања жалбеног поступка и не могу се примијенити на трошкове управног спора.

Није од утицаја ни приговор тужбе да је поступање тужене супротно одредбама Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Тужена је одлуку донијела на начин прописан домаћим прописом, у складу са чланом 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ФБиХ, а уважавајући упуте и из наведене пресуде овог суда, због чега образложење прихвата и ово вијеће. Како је одлука у односу на трошкове донесена и правилном примјеном материјалног прописа, суд је донио одлуку као у изреци примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР

Станка Ђеклић



